

[Carlsen-Skiødt.]

den Ordning, vi i Øjeblikket har, og hvorefter Sognepræsten er selvskrevet Medlem af Skolekommissionen, den Tanke nemlig, at den Forbindelse, der er mellem Folkekirke og Folkeskole, skal ogsaa finde sit Udtryk i Skolekommissionens Sammensætning.

Det ærede Medlem Hr. Bresemann udtalte, at en saadan Ordning kunde være uheldig. Efter de Erfaringer, jeg har høstet gennem Arbejde paa dette Omraade, saavel i Skolekommission som i Kommunalbestyrelse, kan jeg ikke sige, at det har virket uheldigt; som Helhed maa man vist sige, at det har været en meget god og forstandig Ordning, som der ikke er nogen Grund til at ændre, i alt Fald ikke i en kommunal Lov.

Det forekommer mig ogsaa, at et Forslag som dette er et Brud paa den Forudsætning, hvorunder det kirkelige Udvalg blev nedsat. Da det kirkelige Udvalg blev nedsat, regnede man med, at der intet vilde ske, heller ikke paa dette, Skoletilsynets, Omraade, før Udvalget var færdigt med sit Arbejde; og det forundrer mig, at hverken den højtærede Kirkeminister eller den højtærede Undervisningsminister har modsat sig dette Forslag om en Ændring af Skoletilsynet. Begge disse to Ministre har jo Sæde i Kirkeudvalget og ved som Følge deraf, at det var en Forudsætning, en stiltiende Forudsætning kan man maaske sige, at det i hvert Fald laa bag Nedsættelsen af det kirkelige Udvalg, at Ændringer som den, der er kommet til Udtryk i § 11, maatte vente, indtil det kirkelige Udvalg havde afgivet Betænkning.

Og jeg maa føje til, at fordi Rigsdagen i en kommunal Lov som denne skal fastsætte Reglerne for Sammensætning af et Byraadsudvalg — og det er jo i Virkeligheden ikke andet, det drejer sig om i denne § 11 —, saa er der ingen som helst Grund til at forandre Grundreglerne for Skolekommissionernes Sammensætning og for Skoletilsynet.

Jeg maa maaske i denne Forbindelse medtage § 17, hvorefter den hidtil gældende Regel om, at Lærere ikke kan vælges til Medlemmer af Skolekommissionen, foreslaas ophævet. Dette finder jeg meget uheldigt. Der er god Mening i den tidligere Praksis, at en Lærer ikke kan være sin egen Tilsynsmand, ligesom han ogsaa vanskeligt kan føre Tilsyn med sine Kolleger i samme Skole, hvis Tilsynet da overhovedet skal betyde noget. Ogsaa denne Bestemmelse

maa vi derfor fra konservativ Side modsætte os.

Bestemmelsen i § 11, 6te Stykke, som for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Bresemann var inde paa, om, at et Udvalgs Medlemsantal ekstraordinært kan forøges med et Medlem, saaledes at de smaa Mindretal ogsaa faar Repræsentanter i Udvalget, kan se ret tiltalende ud og kan dække over et vist Retfærdighedshensyn, som skal anerkendes. Efter mit Kendskab til og Erfaringer om kommunale Forhold vil jeg dog mene, at en saadan Bestemmelse vil være yderst vanskelig at gennemføre i Praksis, og at det er et Spørgsmaal, der nøje maa overvejes. Jeg tror i hvert Fald paa Forhaand, det vil være uheldigt; men derom kan der jo forhandles i det kommende Udvalg.

I § 13 omtales det, hvem der kan faa Sæde i Byraadet. I den kommunale Valglovs § 29 staar der, at Mand og Hustru og beslægtede i op- og nedstigende Linie ikke kan sidde i samme Kommunalbestyrelse; men i det foreliggende Forslags § 13 udvides denne Bestemmelse til ogsaa at gælde besvoglede i op- eller nedstigende Linie. Hvis altsaa § 13 vedtages i den foreliggende Affattelse, vil man — saadan forstaar jeg det da — have to forskellige Regler med Hensyn til, hvem der kan sidde i de kommunale Raad, og dette maa dog kaldes uheldigt og urigtigt.

Det forekommer mig da ogsaa værd at overveje, om man overhovedet behøver at opretholde Bestemmelser i den Retning. For Rigsdagens Vedkommende, saavel her i Folketinget som i det høje Landsting, findes denne Bestemmelse ikke, og det har vist sig ikke at medføre særlig store Ulemper, om Mand og Hustru har Sæde i det samme Ting; det er jo ikke blot en Tanke, det er noget, der er praktiseret, og saavidt mig bekendt, har det ikke medført Ulemper, saa det kunde vistnok uden Fare ogsaa praktiseres i et Byraad. Derfor er der efter min Mening snarere Grund til at ophæve denne Paragraf; og i alt Fald synes jeg, man maa fraraade den Udvidelse, at ikke blot beslægtede i op- og nedstigende Linie forhindres i at have Sæde i samme Byraad, men at det ogsaa gælder besvoglede i op- og nedstigende Linie.

§ 16 er meget kortfattet, idet der blot staar, at Reglerne for Fattigvæsenets Bestyrelse skal fastsættes i Købstadkommunernes Vedtægt. Det vil altsaa sige, at den nærmere Ordning af Fattigvæsenets Bestyrelse kan udformes og optages i Ved-